

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719010099
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719010099.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému V. X., nar. XX.XX.XXXX v V. O., trvale bytom V., a spol., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prejednal odvolanie obžalovaného V., podané proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/39/2019 zo dňa 30.04.2019 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. marca 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. X. ako nedôvodné z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.04.2019, sp. zn. 1T/39/2019 bol obžalovaný V. X. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, obžalovaný U. Q. za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný U. D. zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a to na tom skutkovom základe, že

dňa 7. februára 2018 asi o 18.45 h pred vchodovými dverami do pohostinstva Piváreň pod Brezou na ulici B. XXXX/XX v V., 1. obž. V. X. pod vplyvom požitých alkoholických nápojov bezdôvodne fyzicky napadol J. Q., ktorého viackrát udrel päšťami do hlavy, následkom čoho J. Q. spadol na podestu pred vchodovými dverami do pohostinstva, kde ho kopal do hlavy a do celého tela, vulgárne mu nadával, pričom v momente, keď J. Q. zostala pravá noha prevísať cez prvý schod, veľkou silou mu na túto nohu skočil, čím J. Q., trvale bytom V., R. mieru XXXX/XX, spôsobil otvorenú dislokovanú zlomeninu píšťaly a ihlice pravého predkolenia, zlomeninu zadnej hrany píšťaly s dislokáciou, tržnozmliaždenú rana predkolenia vpravo a pomliaždenie okolo očnice vľavo, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života od 07.02.2018 v trvaní 6 mesiacov spočívajúcom v bolestivosti zranení, v hospitalizácii s operačným spôsobom liečby, v obmedzení pohyblivosti a v sťažení hygieny, pričom v čase, keď z dverí pohostinstva vyšiel von Y. K., aby pomohol J. Q. 2. obž. U. Q. a 3. obž. U. D. ho pod vplyvom požitých alkoholických nápojov spoločne bezdôvodne fyzicky napadli tým spôsobom, že ho stiahli dole po schodoch, sotili ho na zem, kde ho 2. obž. U. Q. chcel udrieť päšťou do oblasti hlavy, čomu Y. K. zabránil tým, že ho rukou chytil za prirodzenie, po čom ho 3. obž. U. D. chytil rukami zozadu pod krk a následne ho obaja niekoľkokrát udreli päšťou do oblasti hlavy, čím Y. K., trvale bytom V., Y. XXXX/XX, spôsobili drobné povrchové poranenia bez potreby lekárskeho ošetrenia a vystavenia práceneschopnosti, pričom 3. obž. U. D. sa tohto konania dopustil i napriek tomu, že bol policajtom Obvodného oddelenia PZ Púchov v blokovom konaní dňa 13.12.2017 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za hrubé správanie uložením blokovej pokuty vo výške 10,- €.

Za to bol obžalovanému V. X. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l), k) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/77/2016 zo dňa 08.03.2018, právoplatný dňa 08.03.2018. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Obžalovanému U. Q. bol podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., za použitia § 36 písm. j), l), n) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 rok.

U obžalovaného U. D. bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Považská Bystrica sp. zn. 2T/57/2018, zo dňa 21.11.2018, právoplatného dňa 21.11.2018.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený J. Q. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol obžalovaný čo do výroku o treste odvolaním. V písomnom zdôvodnení odvolania uviedol, že sa ku skutku, kladenému za vinu, v plnom rozsahu doznal, tento oľutoval a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu na podklade obodovaného zranenia poškodeného. Celá udalosť ho mimoriadne mrzí, a je pre neho táto situácia ponaučením na celý život, pričom od toho incidentu absolútne prestal požívať alkohol. Má preto za to, že prvostupňový súd nie celkom správne vyhodnotil jeho doposiaľ bezúhonný život, riadne pracuje a počas prípravného konania si zo svojich zárobkov našetril 5.750,- Eur, ktoré uhradil poškodenému pred konaním pojednávania, aby mu aspoň takýmto spôsobom zmiernil následky zranenia, ktoré mu spôsobil. Je si tiež vedomý, že mu prihoršil aj rozsudok Okresnému súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/77/2016, zo dňa 08.03.2018, ktorým bol odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zákona na podmienenečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky s probačným dohľadom a uloženými obmedzeniami a povinnosťami. Ďalej uviedol, že vedie riadny život, je zamestnaný ako skladník v mäsokombináte v Púchove, pričom žije s rodičmi, ktorým pomáha pri starostlivosti o domácnosť, ako aj finančne. Navyše rodičia majú zdravotné problémy a sú odkázaní na jeho pomoc. S ohľadom na uvedené preto žiada odvolací súd aby zväžil uvedené skutočnosti, prehodnotil rozhodnutie súdu prvého stupňa a uložil mu primeraný podmienenečný trest odňatia slobody a prípadne aj iné obmedzenia.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril poškodený, podľa ktorého sú argumenty uvedené v odvolaní zo strany obžalovaného účelové s úmyslom maximálne znížiť vymeraný trest, a preto žiada súd aby zotrval na pôvodnom napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti poškodeného a jeho splnomocnenca, ktorý bol o termíne jeho konania riadne upovedomený, pričom svoju neprítomnosť riadne ospravedlnili.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že odvolanie navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného zotrval na podanom návrhu podanom v písomnom odôvodnení odvolania a navrhol mu vyhovieť.

Obžalovaný sa v plnej miere pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaného na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerlal aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Následne krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Keďže odvolanie bolo podané výlučne vo vzťahu k výroku o treste, pričom výrok o vine je právoplatný, k skutkovým zisteniam sa krajský súd nepovažuje za nutné vyjadriť.

Vo vzťahu k výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému V. X. v napadnutom rozsudku potom krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestov okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska ich ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne aplikoval u obžalovaného i ustanovenie § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a trest ukladal pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

Súd prvého stupňa pri individualizácii trestu správne priznal obžalovanému poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k) a l) Tr. zák., teda že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov spáchaného trestného činu, keď dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu poškodenému a zároveň sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Nepriznal mu síce poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti), avšak vyhlásenie obžalovaného, že spáchal žalované trestné činy zohľadnil analogickou aplikáciou § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. a následným uložením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby (viď stanovisko Najvyššieho súdu SR publikované pod č. 44/2017), čo je pre obžalovaného jednoznačne priaznivejšie.

Súd prvého stupňa zistil na strane obžalovaného aj jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže spáchal viac trestných činov. Krajský súd v tomto smere uvádza, že správne síce mal súd prvého stupňa v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu aplikovať asperačnú zásadu (§§ 41 ods.2, 42 ods.1 Tr. zák.) a teda neaplikovať príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., avšak toto pochybenie nemohol reparovať s poukazom na zákaz reformácie in peius, pretože odvolanie podal len obžalovaný.

Zároveň súd prvého stupňa správne ukladal trest súhrnný, pretože aktuálnu trestnú činnosť spáchal skôr, než bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/77/2016 zo dňa 08.03.2018.

Dosiaľ bol dvakrát súdne trestaný pre drogovú trestnú činnosť podmienenými trestami. V jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Ako už uviedol súd prvého stupňa, obžalovaný sa aktuálne dopustil závažnej násilnej trestnej činnosti, už bol v minulosti odsúdený za drogovú trestnú činnosť. Keďže bolo potrebné ukladať trest súhrnný, tento nemohol byť miernejší ako trest ukladaný rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/77/2016 zo dňa 08.03.2018. Zároveň možno skonštatovať, že osobnosť obžalovaného vykazuje

znaky kriminálnej narušenosti a preto bolo potrebné ukladať trest nepodmienečný, aby bol zvýraznený represívny účinok trestu. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine bol však trest ukladaný pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom táto skutočnosť už zo svojej povahy vylučuje, aby bol takto ukladaný trest trestom neprimerane prísny. Odvolacie námietky obžalovaného preto nepovažoval krajský súd za dôvodné. Ak sa chcel obžalovaný venovať práci a rodine, mal na to myslieť v prvom rade pred spáchaním trestnej činnosti a tomuto cieľu mal podriadiť svoje správanie.

Následne potom možno uviesť, že trest individualizovaný vo výmere 3 roky ako trest nepodmienečný i ako trest úhrnný a súhrnný a zároveň ukladaný pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, plne vyhovuje požiadavkám individuálnej i generálnej prevencie, je trestom zákonným a spravodlivým. Prípadne ukladaný trest podmienečný by rozhodne nebol trestom dostatočným.

Správny je následne i výsledok súdu prvého stupňa o zaradení na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Na základe uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.